

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] tillægsordninger. Altså heller ikke her kan reformforslaget siges at være udtryk for noget definitivt.

Hr. Enggaard sagde i den forbindelse, at det var en skønhedsfejl på stedtillægsområdet — jeg tror, at hr. Erik Hansen (Ålborg amt) gjorde den samme betragtning — at man kan have flere satser inden for den samme kommune, og jeg fik henstilling om at bidrage til, at satserne samles til én sats inden for større områder. Denne henstilling har jeg noteret mig, og jeg vil bestræbe mig på at efterleve den, men vi må altså nu have den prisgeografiske undersøgelse.

Må jeg med hensyn til samordningen med folkepensionen, som hr. Enggaard og vist også hr. Langkilde omtalte, sige, at det ikke herved er meningen at overflytte midler fra statskassen til kommunerne, og de problemer, der knytter sig hertil — som jeg ved man også har været inde på under overvejelserne i kommissionen — må løses i forbindelse med det lovforslag, som socialministeren senere vil fremsætte om, at der med virkning fra 1. april 1970 sker en ændring i bestemmelserne om, at tjenestemændene ikke kan oppebære folkepension.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) har jeg allerede svaret på et par spørgsmål. Må jeg sige, at den pensionsordning, der her gennemføres, er efter min mening ikke nogen hindring for en senere samlet revision af pensionssystemet her i landet; tværtimod må jeg mene, at vi ved at indføre denne pension måske står friere i en vurdering af det fremtidige pensionssystem, end vi hidtil har gjort.

Hr. Morten Lange karakteriserede opgaven som bunden, og det kan jeg fuldt ud bekræfte. Det er en bunden opgave alene af den grund, at det er mange menneskers forhold og tilværelse, det drejer sig om. Jeg takker også hr. Morten Lange, fordi han var så venlig at give udtryk for, at han ikke misundte mig jagten på benene, men jeg tilføjer altså samtidig, at han skal ikke tro, at den ikke vil blive indledt og gennemført grundigt.

Så blev jeg spurgt om, hvordan det ligger ud i fremtiden med de overenskomstsansatte. Hr. Morten Lange henviste dér til, at man jo ikke havde drøftet de overens-

komstansattes forhold i kommissionen. Jeg kan huske den første tjenestemand debat, jeg deltog i her i folketingssalen. Da var man inde på det spørgsmål, hvorvidt man også skulle inddrage de overenskomstsattes forhold under kommissionsbehandlingen, men man var samtidig klar over, at hvis man gjorde det, så ville arbejdet blive forsinket væsentligt. Der er måske en bemærkning i kommissionsbetænkningen vedrørende dette spørgsmål, nemlig følgende:

„De bestræbelser, kommissionen har udfoldet for at føre tjenestemandslønningerne à jour, vil i løbet af kortere eller længere tid vise sig resultatløse, såfremt der på ny opstår spændingsforhold mellem personalegrupper med forskellige ansættelsesvilkår.

Kommissionen henstiller derfor, at regeringen til stadighed tilstræber en afbalancering af ansættelsesvilkårene for de forskellige personalegrupper.“

Må jeg sige, at på denne henstilling har regeringen svaret bekræftende i fremsættelsestalen, idet vi dér fremhæver, at et af formålene med tjenestemandreformten er at retablere balancen imellem de forskellige ansættelsesformer, og at det er meget vigtigt, at denne balance bevares. Samtidig understreges nødvendigheden af, at staten fremover overvejer, hvilke ansættelsesformer der vil være ønskelige på de enkelte områder. I forbindelse dermed peger vi på betydningen af en gennemgang af de enkelte personalegruppers funktioner og deres arbejdsområders karakter, idet en sådan gennemgang utvivlsomt må være en nødvendig forudsætning også for at kunne danne sig et klart billede af, hvilken stilling man skal tage til dette problem.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hr. Kjær Rasmussens principielle betragtninger.

Til fru Hanne Reintoft vil jeg kort sige, at der er ingen lønning på 15.000 kr. eller 15.700 kr., idet der faktisk skal lægges 30 pct. til, og så kan der også blive tale om stedtillæg.

Hr. Johan Niensens spørgsmål om præsterne vil kirkeministeren komme ind på, og jeg mener, at hr. Kurt Brauers udtalelser om politiet måske mere er et spørgsmål, som hører til de langsigtede overvejelser, og som justitsministeren måske ville være nærmere til at udtale sig om end jeg. Men jeg forstod